

Posudek vedoucího bakalářské práce

Kamila Mrnková

Aspekty fungování veganské kavárny na malém městě

Kamila Mrnková si k tématu své bakalářské práce vybrala výzkum toho, jak funguje veganská kavárna na malém městě. Předkládaná práce má 54 stran, včetně obrazového materiálu a seznamu použité literatury.

Autorka si ke zkoumání tématu zvolila zcela příhodně etnografickou metodu, založenou primárně na zúčastněném pozorování, doplněnou o polo strukturované rozhovory. Její etnografický přístup se však promítl i do stylu psaní, a bakalářská práce tak nemá klasickou strukturu: úvod, teoretickou, po které následují metodologická a empirická část a závěr.

Autorka se vydala do rizika, a etnografii se pokusila promítnout i od stylu psaní. Teorie je tak protkaná celou prací. Po mém soudu se s tímto rizikem vypořádala poměrně úspěšně, i když je možné mít drobné výtky, ke kterým se vrátím.

Předně je však třeba zdůraznit, že po metodologické stránce autorka výzkum, který prováděla osm měsíců v kuse, zvládla úspěšně. Hned v úvodu popisuje výběr tématu, jak k němu původně přistupovala, a jak se její výzkumný problém postupně posouval - od kavárny jako prostoru především pro veganské stravování, ke kavárně především jako sociálnímu prostoru. Zároveň autorka v průběhu práce několikrát píše o tom, jak sama zápolila s tím, zůstat kritická a reflexivní, aby ji místo samotné příliš „nepohltilo“. Dobře diskutuje jak se výzkum „otiskl“ i do ní a jak ji samu proměňoval (např. str. 12). To jsou cenné pasáže práce, protože autorka dokládá schopnost reflexe a kritického odstupu, což jsou předpoklady vědeckého bádání.

Samotná práce je psaná čtivým a svižným jazykem a dobře se čte. Autorka v práci přináší velice plastický popis zkoumané kavárny a jejího fungování. Využívá k tomu jinou práci a kavárnu rozčleňuje do čtyř aspektů (*filosofující, materiální, poskytující potravu, lidská*), což považuji za vhodné, protože to autorce umožňuje v materiálu získávaném pozorováním a rozhovory se orientovat a přistupovat k němu analyticky. Přičemž je dobré, že tento převzatý koncept nepoužívá otrocky a schematicky, ale byla jej schopna si jej tvořivě přizpůsobit.

Přesto bych měl k práci drobnou výtku. Autorka, když v úvodu píše, jak se posunul předmět jejího výzkumu od jídla k sociálním aspektům kavárny, se zmiňuje o tom, že nebude vycházet z literatury pramenící z antropologie jídla. To je legitimní, na druhé straně tam chybí explicitnější zasazení do teoretického rámce, z něž autorka vychází. Neznamená to, že by byla práce jen popisná a chyběla ji analýza či teoretické interpretace. Autorka se o ně pokouší a opírá se o celou řadu autorů (viz seznam literatury) a konceptů (např. individualizace), ale práce by ještě více prospělo, kdyby je autorka více diskutovala. Navíc se mi zdá, že poměrně autoritativním dílem pro ní byla práce Laury Portwood-Stacer o aktivismu životního, na kterou se v průběhu práce často odvolává, takže pokud jejím rámcem nebyla antropologie jídla, ale aktivismus životního stylu, chtělo by to jej více představit a diskutovat.

Na druhé straně, i pokud mohu soudit z kontextu jiných bakalářských prací, autorka napsala velice pěknou etnografickou práci, který přináší plastický „popis“ zkoumaného tématu, přičemž přináší i analytické vhledy. Autorka zvládla metodu, včetně schopností sebereflexe a schopnosti kritického odstupu. Proto výše zmíněné výtky nepovažuji za překážku v kladném hodnocení práce.

Bakalářskou práci Kamily Mrnkové doporučuji k obhajobě a hodnotím výborně.

V Praze, 10. června 2019

Mgr. et Mgr. Arnošt Novák, Ph.D.